

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/917/2015
Identifikačné číslo spisu: 8112241573
Dátum vydania rozhodnutia: 08.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8112241573.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, IČO: 35 763 469, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká č. 10, proti žalovanému F. H., bývajúcemu v F., zastúpenému opatrovníčkou P. E., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, o zaplatenie 549,43 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28 C 67/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. júna 2015 sp. zn. 8 Co 214/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom zo 14. mája 2014 č.k. 28 C 67/2013-88: a/ zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 321,27 € s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 166,03 € ročne od 6. januára 2010 do zaplatenia, b/ v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, c/ konštatoval, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Proti tomuto rozsudku podalo odvolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov č. 5 (ďalej len „HOOS“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ rozsudkom z 8. júna 2015 sp. zn. 8 Co 214/2014 odvolaním napadnutý rozsudok zmenil vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Zároveň vyslovil, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Uviedol, že dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O.s.p. a tiež podľa § 238 ods. 3 O.s.p., pretože „ide pre neho o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu“. Namietal, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa jeho názoru podal odvolanie neoprávnený subjekt, lebo HOOS oznámil vstup do konania (ako vedľajší účastník na strane žalovaného) v štádiu rozkazného konania a súd s ním konal aj po zrušení rozkazu. Odvolaciemu súdu vytýkal nesprávnu

interpretáciu ustanovenia bodu 13.12 Všeobecných podmienok zmluvy o pripojení (v súvislosti s tým poukázal na rozdielne interpretačné prístupy všeobecných súdov). Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Dovolanie bolo podané 20. augusta 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritórneho dovolacieho prieskumu.

7.1. Dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)] vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

7.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

7.3. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 7.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

8. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

9. V danom prípade je dovolaním napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

9.1. I keď dovolanie žalobcu smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, pri skúmaní, či vyvolalo právny účinok, ktorý zostáva zachovaný aj po 1. júli 2016 (§ 470 ods. 2 CSP), bolo potrebné mať na zreteli nielen § 238 ods. 1 O.s.p., ale tiež ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., aplikácia ktorého má pri uplatnení právneho princípu „lex specialis derogat legi generali“ prednosť pred aplikáciou § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

(porovnaj tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 302/2012, 3 Cdo 167/2012 a 3 Cdo 866/2015). Ak preto v určitej veci išlo o prípad, na ktorý sa vzťahoval § 238 ods. 5 O.s.p., bola v dôsledku uplatnenia tohto princípu ex lege vylúčená aplikácia § 238 ods. 1 O.s.p.

9.2. V zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. platilo, že dovolanie (pozn. dovolacieho súdu: i keby smerovalo proti rozsudku majúcejmu znaky uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.) nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak bolo predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nebolo prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšovala sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy bol rozhodujúci deň podania návrhu (žaloby) na prvostupňovom súde (na súde prvej inštancie).

10. V danom prípade bola žaloba podaná 5. decembra 2012. V tento deň určovalo výšku minimálnej mzdy ustanovenie § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 343/2011 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto ustanovenia minimálnu mzdu na rok 2012 predstavovala suma 327,20 €; jej trojnásobok je 981,60 €.

10.1. Pokiaľ ide o samotnú istinu, súd prvej inštancie priznal žalobcovi 321,27 €; odvolací súd, meniac prvostupňové rozhodnutie, zamietol žalobu aj v tejto v časti. Dovolanie žalobcu teda smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení, výška ktorého neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy (321,27 € < 981,60 €). I keď dovolanie žalobcu smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.), jeho prípustnosť je ex lege vylúčená v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p.

10.2. Nad rámec vyššie uvedeného dovolací súd poznamenáva, že záver uvedený v bode 10.1. by bol opodstatnený aj vtedy, ak by dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku uvedenému v § 238 ods. 3 O.s.p. (o ten prípad ale nejde, lebo odvolací súd výrokom svojho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné).

11. Dovolanie žalobcu by vzhľadom na vyššie uvedené bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania uvedené v tomto ustanovení nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

12. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu nevyvolalo do 30. júna 2016 účinok sledovaný dovolaním (možnosť uskutočniť meritórny dovolací prieskum), ktorý by zostal zachovaný aj po tomto dni (§ 470 ods. 2 CSP). Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.